

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316010543
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316010543.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného W. O. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23.10.2018 sp. zn. 21T/131/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.5.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o uplatnenom nároku poškodených na náhradu škody.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný W. O., nar. XX.XX.XXXX, povinný titulom náhrady škody zaplatiť:

- sumu vo výške 2.430,26 eur poškodenej spoločnosti Prima banka Slovensko a.s. so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951,
- sumu vo výške 5.995,30 eur poškodenej spoločnosti GENERALI poisťovňa a.s. so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35709332.
- sumu vo výške 10.900,- eur poškodenému Z. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., ul. X. XXXX/X.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 23.10.2018 Okresný súd Galanta pod sp. zn. 21T/131/2016 uznal obžalovaného W. O. vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona (v bode 1) a zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona (v bode 2) na tom skutkovom základe, že

1) dňa 24.10.2014 v čase od 03.00 hod. do 07.00 hod. v obci Horné Saliby, v budove súpisného čísla 874, neznámym spôsobom rozbil výplň plastového okna, odstránil sieťku, otvoril okno, dostal sa do priestorov budovy, pristúpil k trezoru bankomatu, lepiacou páskou prelepil senzor zabezpečovacieho zariadenia, následne nezisteným predmetom zarezal do vonkajšieho pláštia trezoru bankomatu, čím ho poškodil a spoločnosti Sberbank Slovensko so sídlom Bratislava, Vysoká č. 9 spôsobil škodu vo výške 2.430,26 Eur,

2) v čase od 20.00 hod. dňa 29.01.2015 do 05.00 hod. dňa 30.01.2015 v meste Sereď poškodil kovové dvere v oblasti zámku v zadnej časti prevádzky stávkovej kancelárie Pluto na ulici M.R. Štefánika 2158/7, dostal sa do objektu prevádzky, kde v chodbe poškodil drevené dvere v oblasti zámku, takto sa dostal do samotnej prevádzky, odkiaľ zo steny odcudzil bezpečnostnú schránku obsahujúcu finančnú hotovosť vo výške 9.315,- Eur, z regálov v prevádzke odcudzil 260 krabičiek tabakových výrobkov rôznych značiek v hodnote 839,20 Eur a rôzne žreby spoločnosti TIPOS v hodnote 6.660,- Eur, čím poškodenému Z. B., bytom M., O. XXXX/XX, spôsobil škodu v celkovej výške 10.900,- Eur a spoločnosti Generali poisťovňa a.s. so sídlom Lamačská cesta 3/A Bratislava, škodu vo výške 5.995,30 Eur.

Za to okresný súd u obžalovaného za skutok v bode 1 podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho odsúdenia trestnými rozkazmi Okresného súdu Galanta sp. zn.

3T/91/2015 zo dňa 04.08.2015, právoplatný dňa 13.11.2015 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/36/2016 zo dňa 02.12.2016, právoplatný dňa 05.01.2017, nakoľko uložené trestu považuje za dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného.

Za skutok v bode 2 okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h, písm. m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace za súčasného zrušenia (podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona) výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. OT/61/2015 zo dňa 30.04.2015 ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo týmto zrušením, stratili podklad, pričom na výkon uloženého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku prvostupňový súd uložil obžalovanému povinnosť titulom náhrady škody zaplatiť sumu vo výške 2.430,26 eur spoločnosti SBERBANK Slovensko a. s. so sídlom vysoká 9, Bratislava, IČO: 17321123 a sumu vo výške 5.995,30 eur spoločnosti GENERALI Poisťovňa a. s. so sídlom lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35709332.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného Z. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., O. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal prvostupňový súd na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný voči všetkým výrokom rozsudku, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Petra Magdálíka dňa 18.1.2019 (č. l. 378 - 191) ako i poškodený Z. B., ktoré odôvodnil na č. l. 375 - 377.

Obhajoba v odôvodnení odvolania uviedla, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo vyvrátené, že by sa obžalovaný dopustil žalovaných trestných činov. Na podporu svojho tvrdenia poukázala na časti výpovedí svedkov Z., N., L. O. a V. O. (ku skutku 2) ako i svedkyne X. (ku skutku 1). Obhajoba tiež poukázala na znalecké posudky, podľa ktorých nebol potvrdený záver o tom, že by obžalovaný mal vykonať skutky kladené mu za vinu. Prvostupňový súd teda podľa obhajoby rozhodol napadnutým rozsudkom bez toho, aby mal náležité ustálené, kto spáchal stíhané skutky, t. j. nebol náležite zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností.

Ku skutku 1 obhajoba uviedla, že prvostupňový súd obžalovaného odsúdil len na základe prítomnosti jeho DNA profilu na lepiacej páske, pričom prvostupňový súd uvádza, že jeho prítomnosť je nemožná bez toho, aby bol obžalovaný na mieste činu, k čomu však obhajoba uvádza, že DNA profil obžalovaného mohol byť na lepiacej páske už v čase, keď ju tam páchatelia priniesli a zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva, že na tejto páske bol biologický materiál od 3 osôb, a teda keď sv. X. na mieste činu videla len 2 osoby, tak minimálne biologický materiál od jednej osoby musel byť na tejto páske už predtým ako osoby prišli na miesto činu, a teda samotný znalecký posudok vylučuje tvrdenie súdu, že je nemožné, aby sa DNA obžalovaného dostala na miesto bez jeho fyzickej prítomnosti.

Ku skutku 2 obhajoba uviedla, že prvostupňový súd bez ďalšieho hodnotil výpovede svedkov ako účelové a to v snahe pomôcť obžalovanému, pričom tento svoj záver nijak neodôvodnil a neobjasnil, prečo by mali byť tieto výpovede účelové, akú motiváciu by mali tieto svedkovia vypovedať v prospech obžalovaného. Záver súdu o účelovosti a nevierohodnosti výpovedí musí byť tiež v konaní preukázaný a nemôže byť len výsledkom arbitrárneho a ničím nepodloženého hodnotenia súdu, a to navyše v situácii, keď sa tieto výpovede v podstatnej časti (predaj žrebov, cigariet a obuvi jemu ako obžalovanému zo strany tretej osoby) zhodujú a vzájomne dopĺňajú, čo práve dokazuje ich vierohodnosť. Účelovosť a nevierohodnosť predmetných výpovedí, tak ako ich hodnotil konajúci súd, nebola v konaní preukázaná a nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov, a to aj za situácie, keď sv. J. O. už v prípravnom konaní vypovedal tak, že dotknuté veci boli zakúpené od chlapa so špinavo blond vlasmi, a teda v podstate zhodne ako to vypovedali aj iní svedkovia na hlavnom pojednávaní. V danom smere ani výsledky znaleckého dokazovania nie sú jednoznačné, keď trasologická stopa sa mala nájsť na papieri položenom na zemi, pričom nie je zrejmé, ako sa tento papier na miesto činu dostal, kedy bola stopa na ňom zanechaná, tiež akou (individuálne určenou) obuvou bola stopa urobená (znalci určili obuv len druhovo) a to aj za situácie, keď je zo záverov znalcov preukázané, že obuv, ktorú obžalovaný vydal, nosili najmenej dve osoby, keďže sa na tejto topánke našiel ich biologický materiál, a teda ani tu nie je nijak preukázané, že by sa obžalovaný nachádzal na mieste krádeže v stávkovej kancelárii Pluto, ako to tvrdí na str. 7 odôvodnenia napádaného rozsudku prvostupňový súd. Tiež úvaha súdu o tom, prečo by niekto ponúkal na predaj nepoužitú losy, ktoré môžu ukrývať výhry a môže ich zužitkovať sám, je bezpredmetná, keďže motivácia osoby, ktorá ich predávala, nebola v konaní nijak zisťovaná a v smere výhier na stieracích losoch je profit na nich otázný a je vecou šťastia a náhody, pričom peniaze za predaj nezotretých žrebov sú peniazmi istými a nezávisia na tom, či nezotreté žreby skutočne ukrývajú výhry alebo nie.

Zároveň obhajoba poukázala na to, že prvostupňový súd nevykonával potrebné dôkazy - napr. výsluch znalcov, ktorí podali znalecké posudky, ktoré by mohli prispieť k zisteniu páchatel'ov predmetných skutkov, za ktoré bol obžalovaný stíhaný.

Vo vzťahu k náhrade škody obhajoba poukázala na to, že prvostupňový súd priznal náhradu škody aj spoločnosti SBERBANK Slovensko a. s., avšak predmetná spoločnosť už od 31.7.2017 neexistovala v dôsledku jej zlúčenia so spoločnosťou Prima banka Slovensko, a. s., a teda náhrada škody bola priznaná neexistujúcemu subjektu.

Obhajoba v odôvodnení odvolania poukázala taktiež podľa jej názoru na nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona, nakoľko je takáto právna kvalifikácia podľa jej názoru v rozpore so zákonom a to konkrétne s ustanovením § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Zároveň obhajoba poukázala na to, že všetky znalecké posudky Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, ktoré boli v konaní použité, môžu byť nezákonnými dôkazmi, a to z dôvodu, že neeviduje, že by uznesenia o pribratí znalcov boli obžalovanému (ako ani jeho obhajcovi) v súlade s ustanovením § 179 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku doručené (a to ani dodatočné), a teda pri ich vypracovaní nemusel byť dodržaný zákonný postup, keďže tieto uznesenia mu mali byť doručené skôr, ako boli podané znalecké posudky, a teda mohlo byť porušené právo obžalovaného na obhajobu.

Rozsudok trpí podľa obhajoby vadami v tom smere, že nie je náležité v súlade so zákonom odôvodnený. Obhajoba na záver odôvodnenia uviedla, že uložený trest je pre obžalovaného neprímeraný, nakoľko mu nemal byť uložený žiaden trest, ale mal byť spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený.

Na základe uvedeného obhajoba navrhla, aby Krajský súd v Trnave rozhodol tak, že v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e) a písm. f) Trestného poriadku zruší rozsudok Okresného sudu Galanta č. k 2T/131/2016 - 368 zo dňa 23.10.2018 vo všetkých jeho výrokoch a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku, aby po doplnení dokazovania, sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí podľa ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku, lebo nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný, prípadne podľa ustanovenia § 285 písm. c) Trestného poriadku, lebo nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný, prípadne aby rozhodol v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku tak, že vec vracia Okresnému sudu Galanta, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodený Z. B. v odôvodnení odvolania uviedol, že rozhodnutie vo výroku o náhrade škody, ktorým bol odkázaný na civilný proces, nepovažuje za správne a zákonné, nakoľko ním predložené dôkazy riadne preukazovali spôsobenú škodu odsúdeným W. O..

Túto škodu si uplatnil už v prípravnom konaní a teda bola uplatnená riadne a včas, bola podložená relevantnými podkladmi a nepredstavovala preto pre okresný súd ani žiadne ďalšie zaťaženie v podobe potreby vykonať ďalšie dokazovanie.

Celková hodnota spôsobenej škody bola vyčíslená na 16.914,20 eur. S ohľadom na uzatvorenie poisťky prevádzky, ktorá bola objektom spáchania trestného činu, so spoločnosťou Generali poisťovňa, a. s., mu bola z dôvodu poisťného plnenia uhradená len čiastka vo výške 5.995,30 €. Preto odôvodnenie prvostupňového súdu v tom smere, že mu bola škoda uhradená poisťným plnením, nie je možné považovať za správne.

Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o náhrade škody vo vzťahu k nemu ako poškodenému a sám rozhodol o povinnosti obžalovaného zaplatiť riadne a včas uplatnenú škodu vo výške 10.900,- eur.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného sudu podali procesné strany na to oprávnené, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone, preto preskúmal všetky výroky napadnutého rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné (čo do výroku o náhrade škody) a odvolanie poškodeného je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby, vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu čo do výroku o vine a treste.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, aj o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Rovnako tak uviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, nakoľko vychádza zo skutkového stavu ako bol zistený na hlavnom pojednávaní, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si osvojuje a v podrobnostiach na toto odôvodnenie odkazuje.

Vo vzťahu ku skutku v bode 1 má aj odvolací súd za to, že zhoda DNA profilu obžalovaného s DNA profilom zaisteným z biologickej stopy označenej č. 5-2, teda zo žltej lepiacej pásky, ktorá bola zaistená na mieste skutku z pohybového senzoru nad bankomatom, je jednoznačným dôkazom o spáchaní žalovaného skutku obžalovaným. Skutočnosť, na ktorú poukazuje obhajoba, že svedkyňa X. videla z miesta činu unikať iba dve osoby (pričom na lepiacej páske bol podľa znaleckého posudku zaistený biologický materiál od 3 osôb), ešte automaticky neznamená, že na mieste činu sa nenachádzali viac ako dve osoby, pričom tieto mohli odísť v inom čase alebo iným smerom a preto ich menovaná svedkyňa nemusela vidieť.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2 sa odvolací súd rovnako stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu o nevierohodnosti a účelovosti výpovedí svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného (o tom, že veci, ktoré mali byť obžalovaným ukradnuté mal kúpiť od neznámeho chalana) a to poukazujúc najmä na rozpory medzi ich výpoveďami, ktoré popísal vo svojom odôvodnení prvostupňový súd.

Aj odvolací súd má za to, že nepriame dôkazy svedčiace o vine obžalovaného zo spáchania skutku, opísané v prvostupňovom rozhodnutí (najmä výpovede svedkýň Y. a K., trasologická stopa a DNA profil obžalovaného zaistený zo zimnej obuvi obžalovaného), vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov a preto je možné o ne oprieť výrok o vine obžalovaného zo žalovaného skutku.

Vo vzťahu k obhajobou v odvolaní namietanému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu z dôvodu, že obhajoba neeviduje, že by uznesenia o pribratí znalcov boli obžalovanému (ako ani jeho obhajcovi) v súlade s ustanovením § 179 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku doručené, odvolací súd uvádza, že hoci z vyšetrovacieho spisu nevyplýva, či uznesenia o pribratí znalcov boli obžalovanému a jeho obhajcovi doručované, tak obžalovaný ako i jeho obhajca mali možnosť sa s uzneseniami o pribratí znalcov oboznámiť minimálne pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu a teda namietat' pribratie znalcov či už pre vecné dôvody alebo pre osoby znalcov, avšak obžalovaný ani obhajoba tak ani v prípravnom konaní ani v konaní na hlavnom pojednávaní neurobili. Nemožno teda konštatovať, že v danom prípade by bolo činnosťou orgánov činných v trestnom konaní či prvostupňovým súdom zásadným spôsobom porušené právo obžalovaného na jeho obhajobu.

K odvolacej námietke obhajoby, že prvostupňový súd nevykonal potrebné dôkazy - napr. výsluch znalcov, ktorí podali znalecké posudky, odvolací súd uvádza, že obhajoba, rovnako ako prokuratúra, nenavrhovala vypočuť znalcov, ktorí vypracovávali znalecké posudky a pred vyhlásením dokazovania za skončené nemala obhajoba v tomto smere žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Obhajoba v odôvodnení odvolania poukázala taktiež podľa jej názoru na nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona, nakoľko je takáto právna kvalifikácia podľa jej názoru v rozpore so zákonom a to konkrétne s ustanovením § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu k namietanej právnej kvalifikácii skutku uvedeného pod bodom 2 ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona poukazuje odvolací súd na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 78/2011 prijaté 12. decembra 2011, podľa ktorého ak si páchatel' prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, pri použití § 138 písm. e) Trestného zákona. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona). Odvolací

súd sa preto stotožnil aj s právnou kvalifikáciou žalovaných skutkov tak, ako ich právne kvalifikoval prvostupňový súd.

Výrok o treste vo vzťahu k obom skutkom odvolací súd považuje za primeraný a spravodlivý a v tomto smere poukazuje na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia.

Pre úplnosť odvolací súd iba dodáva, že pri ukladaní súhrnného trestu za skutok v bode 2 prvostupňový súd opomenul použitie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona (ak súd ukladá úhrnný (resp. súhrnný - vid' § 42 ods. 1) trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu), čo však odvolací súd nemohol reparaovať, nakoľko by to bolo v neprospech obžalovaného, pričom odvolanie vo vzťahu k vine a trestu bolo podané iba v prospech obžalovaného.

Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou obhajoby vo vzťahu k výroku o náhrade škody v tom zmysle, že prvostupňový súd priznal náhradu škody už neexistujúcej spoločnosti SBERBANK Slovensko a. s., ktorá zanikla v dôsledku jej zlúčenia so spoločnosťou Prima banka Slovensko, a. s. ako i s argumentáciou poškodeného Z. B. uvedenou v odôvodnení jeho odvolania (ktorý si náhradu škody uplatnil i vyčíslil riadne a včas už v prípravnom konaní a poisťovňou mu bola uhradená iba časť z uplatnenej škody) a preto po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí oboznámením výpisu z obchodného registra spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o uplatnenom nároku poškodených na náhradu škody a o uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol sám tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.